

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 71 0 К 182141 17 Квлз
Бања Лука, 25.10.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као председника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Г.Г., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца, поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 182141 14 К од 25.01.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.10.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 182141 14 К од 25.01.2016. године, потврђеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 К 182141 17 Кж од 06.7.2017. године, оглашен је кривим оптужени Г.Г., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на новчану казну у износу од 1.500,00 КМ.

Против ове пресуде бранилац осуђеног С.Т., адвокат из Б.Л., поднио је захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се захтјев уважи, нижестепене пресуде укину и предмет врати на поновно суђење или да се преиначе и оптужени ослободи од оптужбе.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

У оквиру повреде кривичног закона захтјев се бави опширном критичком анализом доказа на којима је заснована побијана пресуда, дајући своје виђење какав и колики утицај су они требали да остваре приликом утврђивања одлучних чињеница. У том смислу описује цио ток критичног догађаја из свог угла гледања, да би на крају на таквој другачијој, од стране захтјева утврђеној, чињеничној основи био изведен закључак да је осуђени поступао у нужној одбрани. Захтјев оспорава и постојање доказа о кривици осуђеног, као и тежину нанесених повреда оштећеном.

Овакви приговори који се износе у захтјеву не могу се прихватити као основани. Прије свега чињенично стање које је утврђено у правноснажној пресуди мора се прихватити као правилно и потпуно и не може се ревидирати овим ванредним правним лијеком. Овдје се ревизија утврђених чињеница подводи под повреду кривичног закона, а што није дозвољено. С друге стране радње осуђеног, онако како их је правноснажна пресуда утврдила у изреци и о томе дала разлоге, дају потпуну и поуздану основу да се правно оцијене као учињено кривично дјело тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. КЗ РС, као што је то правилно и учињено. Чињенични супстрат пресуде не пружа могућност да се оне цијене као поступање у нужној одбрани или у њеном прекорачењу, тако да су приговори о повреди кривичног закона без основа.

Што се тиче другог основа за подношење овог правног лијека у захтјеву се само истиче повреда одредаба из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС) али се не указује које је то пропусти побијана пресуда починила и које је одредбе тог закона повриједила, а да би се ти пропусти могли сматрати повредом права на одбрану. Код оваквог стања ствари овај суд налази да таква повреда и није почињена.

Како није повријеђен кривични закон на штету осуђеног и право на одбрану, захтјев за заштиту законитости је из наведених разлога на основу члана 355. ЗКП РС одбијен.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић